

initia duo, i. e. duos deos, unum bonum et alterum saevum, bonum superiorem, saevum huius mundi creatorem. hic prophetias et legem repudiat, deo creatori renuntiat, superioris dei filium Christum venisse tractat, hunc in substantia carnis negat, in phantasmate solo fuisse pronuntiat nec omnino passum, sed quasi passum, nec ex virgine natum, sed omnino nec natum. resurrectionem animae tantummodo probat, corporis negat. solum evangelium Lucae nec tamen totum recipit. apostoli Pauli neque omnes neque totas epistolas sumit. Acta Apostolorum et Apocalypsin quasi falsa reicit. post hunc discipulus ipsius emersit, Marcion“.

Hippol., Philos. VII, 10: *Τίνα Κέρδωνι ἔδοξε, καὶ αὐτῷ τὰ Ἐμπεδοκλέους εἰπόντι καὶ κακῶς προβιάσαντι τὸν Μαρκίωνα.* VII, 37: *Κέρδων δέ τις καὶ αὐτὸς ἀφορμὰς ὁμοίως παρὰ τούτων λαβὼν καὶ Σίμωνος, λέγει τὸν ὑπὸ Μωσέως καὶ προφητῶν θεὸν κεκηρυγμένον μὴ εἶναι πατέρα Ἰησοῦ Χριστοῦ· τοῦτον μὲν γὰρ ἐγνώσθαι, τὸν δὲ τοῦ Χριστοῦ πατέρα εἶναι ἄγνωστον, καὶ τὸν μὲν εἶναι δίκαιον, τὸν δὲ ἀγαθόν· τοῦτον δὲ τὸ δόγμα ἐκράτουνε Μαρκίων κτλ.* X, 19: *Μαρκίων ὁ Ποντικὸς καὶ Κέρδων ὁ τοῦτον διδάσκαλος καὶ αὐτοὶ ὀρίζουσιν εἶναι τρεῖς τὰς τοῦ παντός ἀρχάς, ἀγαθόν, δίκαιον, ἕλην.*

Epiphani., haer. 41, 1: *Κέρδων τις τούτους (die Archontiker) καὶ τὸν Ἡρακλέωνα διαδέχεται ἐκ τῆς αὐτῆς ὧν σχολῆς, ἀπὸ Σίμωνός τε καὶ Σατορνίλου λαβὼν τὰς προφάσεις. οὗτος μετανάστης γίνεται ἀπὸ τῆς Συρίας καὶ ἐπὶ τὴν Ῥώμην ἐλθὼν . . . Ὁ Κέρδων ἐν χρόνοις Ὑγίνου γέγονεν ἐπισκόπον, τοῦ ἑνατοῦ κλήρον ἀγοντος ἀπὸ τῆς τῶν περὶ Ἰάκωβον καὶ Πέτρον καὶ Παῦλον ἀποστόλων διαδοχῆς . . . Δύο καὶ οὗτος ἀρχὰς κεκήρυχεν τῷ βίῳ καὶ δύο δῆθεν θεοὺς, ἓνα ἀγαθόν καὶ [ἓνα] ἄγνωστον τοῖς ἅπασιν, ὃν καὶ πατέρα τοῦ Ἰησοῦ κέκληκεν, καὶ ἓνα τὸν δημιουργόν, πονηρόν ὄντα καὶ γνωστόν, λαλήσαντα ἐν τῷ νόμῳ καὶ [ἐν] τοῖς προφήταις φανέντα καὶ ὁρατὸν πολλάκις γενόμενον· μὴ εἶναι δὲ τὸν Χριστὸν γεγεννημένον ἐκ Μαρίας μηδὲ ἐν σαρκὶ πεφνηνέναι, ἀλλὰ δοκῆσει ὄντα καὶ δοκῆσει πεφνηνότα, δοκῆσει δὲ τὰ ὅλα πεποιηκότα. καὶ αὐτὸς δὲ σαρκὸς ἀνάστασιν ἀπωθεῖται, παλαιὰν δὲ ἀπαγορεύει διαθήκην τὴν [τε] διὰ Μωυσέως καὶ τῶν προφητῶν, ὥς ἄλλοτριαν οὖσαν θεοῦ. ἐληλυθέναι δὲ τὸν Χριστὸν ἀπὸ τῶν ἄνωθεν ἐκ τοῦ ἀγνώστου πατρὸς εἰς ἀθέτησιν τῆς τοῦ κοσμοποιοῦ καὶ δημιουργοῦ ἐνταῦθα, φησὶν, ἀρχῆς καὶ τυραννίδος, ὥσπερ ἀμέλει καὶ πολλὰ τῶν αἰρέσεων ἐξεΐπαν. ὀλίγω δὲ τῷ χρόνῳ οὗτος ἐν Ῥώμῃ γενόμενος μεταδίδωκεν αὐτοῦ τὸν ἰὸν Μαρκίῳ· διόπερ τοῦτον ὁ Μαρκίων διεδέξατο.* haer. 41, 3: *λέγει δὲ ὁ ἡλίθιος καὶ τὸν νόμον καὶ τοὺς προφῆτας τῆς*